

COMPATIBILITATEA INTERVENȚIILOR PROPUSE PRIN LUCRĂRILE DE RESTAURARE ȘI REFUNCȚIONALIZARE A ȘCOLII CENTRALE DE FETE (LICEUL CENTRAL)

Prof. univ. dr. arh. Emil CREANGĂ

Lector univ. drd. arh. Ioana Maria PETRESCU

Rezumat: Școala Centrală de Fete, concepută de Ion Mincu în spiritual arhitecturii neoromânești, s-a impus în epocă prin inovații funcționale și stilistice, depășind tiparele rigide ale programului arhitectural destinat școlilor- internat din acea perioadă.

Bun cunoscător al patrimoniului artistic medieval, al repertoriilor ornamentale și a soluțiilor tehnico-stilistice, autorul a creat o sinteză originală ce pune în valoare proporția și volumul clădirilor, raportul plin-gol și întreaga suprastructură decorativă.

Compoziția având proporții ce îi conferă monumentalitate, este grupată în jurul unei curți interioare a cărei valoare este dată atât de configurația spațial-volumetrică specifică unui astfel de program arhitectural cât și de originală decorație.

Amplasat în București, la intersecția străzilor Icoanei și J.L.Calderon, proiectul, întocmit de Ion Mincu, a fost finalizat în luna august 1887, lucrările de execuție derulându-se pe parcursul a trei ani, sub atenta supraveghere a autorului.

Ansamblul a suferit în timp o serie de intervenții care i-au alterat configurația inițială și care s-au suprapus problemelor structurale cauzate de mișcările seismice și degradările firești apărute pe parcurs, degradări ce au afectat funcționalitatea și parametrii conceptuali ce definesc acest monument de arhitectură.

Aceste intervenții succesive în principal, au fost marcate de grija pentru conservarea ansamblului, îndeosebi a acelor elemente ce conferă valoarea unanim acceptată a acestuia, evidențiind totuși și aspecte discutabile, pe fondul lipsei unei concepții unitare în abordarea acestui gen de lucrări.

Deși marcate de bune intenții, acestea au alterat calitatea ansamblului, ridicând probleme legate de compatibilitatea acestor demersuri, în contextul în care derularea procesului de învățământ într-un cadru construit dat, a ridicat mereu problema adaptării acestuia la necesitățile funcționale specifice unui astfel de program de arhitectură la momentul respectiv.

Lucrările de restaurare și refuncționalizare a Școlii Centrale de Fete au reprezentat pentru proiectanți o provocare, în demersul acestora de a păstra calitățile ereditare ale ansamblului (promovate de concepția inițială a proiectului întocmit de Ion Mincu), utilizând în plan conceptual elemente reper pentru un demers profesionist.

- principiul intervenției prin întreținere;*
- principiul intervenției profesionale;*
- principiul intervenției științifice;*
- principiul intervențiilor minime;*
- principiul intervenției invizibile;*
- principiul intervenției verificate;*
- principiul intervenției originale;*

Proiectul întocmit a avut în vedere:

- remedierea degradărilor structurale;*
- descongestionarea clădirii de acele intervenții succesive care au alterat concepția inițială a ansamblului;*
- adaptarea spațiului arhitectural la cerințele procesului de învățământ contemporan;*
- refacerea finisajelor și a elementelor constructive reprezentative, păstrând calitățile spațial-volumetrice și atmosfera cu totul specifică a ansamblului, inclusiv a decorațiilor cu caracter de unicat;*

Propunerile de refacere a tâmplăriei prin preluarea elementelor de detaliu și a configurației inițiale a acestora, de restaurare sau înlocuire a componentelor arhitecturale deteriorate (elemente de ceramică smălțuită, profile decorative, etc.) utilizarea unor finisaje în spiritul respectării principiului autenticității, suprapuse unei remodelări funcționale și unor intervenții la nivelul structurii de rezistență în acord cu prevederile legislației în vigoare, s-au constituit în tot atâtea provocări la care s-a încercat un posibil răspuns care să evite intervențiile neavenite, incompatibile apartenenței acestui monument de arhitectură la patrimoniul național, asigurând astfel o continuitate a organică a procesului conceptual ce a stat la baza edificării acestui obiectiv.

Prin lucrările propuse, ce au avut în vedere restaurarea și refuncționalizarea ansamblului, cu utilizarea unor tehnologii sau a unor materialelor de construcții adecvate, s-a încercat o compatibilizare a acestui demers de punere în valoare a acestei clădiri reprezentative, în acord cu solicitările arhitecturii contemporane și a unui programului arhitectural cu un astfel de profil.

Aprobat de autoritățile de resort, inclusiv de Comisia Monumentelor Istorice din cadrul Ministerul Culturii, proiectul așteaptă de ani buni a fi pusă în operă, aceasta întârziere fiind mereu motivată de argumente de natura financiară, aspect ce se încadrează la rândul lui în cea ce specialiștii definesc a fi o incompatibilitate financiară.

Cuvinte cheie: Școala Centrală de Fete, restaurare, refuncționalizare, Ion Mincu, arhitectură neoromânească

THE COMPATIBILITY OF THE INTERVENTIONS PROPOSED THROUGH THE WORKS OF REHABILITATION AND REFUNCTIONALIZING OF THE WOMEN CENTRAL SCHOOL (THE CENTRAL HIGH SCHOOL)

Prof. Ph.D. Arch. Emil CREANGĂ

Assist. Lecturer Ph. Dc. Arch. Ioana Maria PETRESCU

Abstract: *The Women Central School, which was imagined by Ion Mincu in the spirit of the Neo-Romanian architecture, managed to impose itself in the époque, due to many functional and stylistical innovations, and surpassed the rigid patterns of the architectural programmes regarding the boarding schools, that existed at that time.*

Having extensive knowledge of the medieval art heritage, as well as of the ornamental repertoires and technical and stylistical solutions, the author created an original synthesis which favors the proportions and volume of the buildings, the relation full/empty and the entire decorative superstructure.

The composition, whose proportions offer a distinct sensation of grandeur, is grouped around an interior garden whose great value is given both by the spatial and volumetric configuration specific to this kind of architectural programme and the original decorations.

The project, which is located in Bucharest, at the crossroads of the streets Icoanei and J.L. Calderon, was imagined by Ion Mincu and completed in August 1887, after three years of works, under the careful guidance of the author.

In time, the complex suffered a natural process of depreciation, which was amplified by the effects of the earthquakes; however, without major structural depreciations. These depreciations affected the functionality and the conceptual parameters which define this architectural monument.

These successive interventions were marked by a special attention given to the conservation of the monument and especially to those elements which make this complex so valuable, although there can be noticed debatable interventions, which were the result of the lack of a unitary conception regarding this type of works.

While well-intended, they altered the quality of the complex, raising issues regarding the compatibility of these steps, taking into consideration the fact that the educational process in a very well

determined space needs to be adapted to the specific and functional requirements of such an architectural programme.

The works of rehabilitation and refunctionalizing of the The Women Central School have represented a major challenge for the designers involved in this project as they have tried to keep the hereditary qualities of the complex (which were promoted by the original conception of Ion Mincu's plans) by using in the conceptual plan key elements for a professional approach.

- *The principle of intervention by maintenance*
- *The principle of professional intervention*
- *The principle of scientific intervention*
- *The principle of minimum intervention*
- *The principle of invisible intervention*
- *The principle of verified intervention*
- *The principle of original intervention.*

The project took into consideration the following aspects:

- *The reparation of the structural degradation*
- *Relieving the building of those successive interventions that altered the original conception of the complex*
- *Adapting the architectural space to the requirements of the contemporary educational process*
- *Rebuilding the representative finishes and constructive elements, while keeping the spatial and volumetric qualities as well as the specific atmosphere of the complex, including the unique decorations.*

The propositions regarding the reconditioning of the woodwork, by undertaking details and their original configuration or replacing the degraded architectural components (elements of crackleware, decorative profiles etc), the use of finishes in the spirit of the authenticity principle, that were superposed to a functional remodeling and interventions on the supporting structure according to the legal provisions in force have been considered important challenges for which the architects have tried to find a possible answer which would avoid inappropriate interventions that are incompatible to this architectural monument that belongs to the national heritage, while assuring an organic continuity of the conceptual process this edifice was built on.

Through these proposed works, which were meant to rehabilitate and refunctionalize the complex, while using appropriate technologies and construction material, the architects have tried to create compatibility between this representative building and the requirements of contemporary architecture and of an architectural programme with this type of profile.

Approved by the specialized authorities, including the Commission of the Historical Monuments in the Ministry of Culture, the project has been waiting for years to be started, the constant delays being motivated by the lack of money, which is qualified by the specialists as a financial incompatibility.

Key words: *The Women Central School, restoration, refunctionalization, Ion Mincu, Neo-Romanian architecture*